

[Tredje næstformand]

ordførerrækken, hvis ingen protesterer. Hr. Rahbæk Møller har også bedt om en bemærkning. Så tager vi den med, og så er det slut med korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

**Baadsgaard (S):**

Jeg var glad for hr. Rahbæk Møllers bemærkninger om, at det drejer sig også om erhvervsudvikling, og det synes jeg for øvrigt vi skulle lægge os meget mere i selen for at beskæftige os med end det, som SF har som det eneste punkt, man skal tage op. Der er ikke noget perspektiv i det, hvis vi ikke får den positive udvikling af erhvervene i landområderne. Så er jeg da enig i, at det også har noget at gøre med, om man kan få lån, selvfølgelig har det det.

Nu kan vi så herindefra og fra kommunerne og amterne og andre myndigheder, der måtte være med, gøre det, vi kan, for at fremme erhvervsudviklingen. Så skaber vi også basis for, at det vil være lettere at opnå lån.

Så kommer vi tilbage til det med de 60 pct. Der er vel ikke noget at sige til, at en bygning, der er opført til et bestemt formål 10 km ude på landet, og som ikke kan bruges til andre formål, ikke er noget værd den dag, virksomheden går ned. Den er i hvert fald ikke det samme værd, som hvis den lå inde i byen og kunne bruges til noget andet. Derfor vil der selvfølgelig blive en forskellig værdiansættelse på to sådanne bygninger, om de så er nøjagtig ens, og jeg ved ikke, hvad det er for en 60 pct.s værdiansættelse, man ville have på grundlag af murstenenes værdi. Skal de tælles op styk for styk og så ganges med stykprisen?

Det bliver jo ikke nogen reel værdiansættelse alligevel, og jeg synes, man kredser som katten om den varme grød, og jeg har stadig væk ikke fået svar på, hvad det er, regeringen bliver opfordret til at gøre for at sikre imod en såkaldt diskriminering af landdistrikterne. Det svar har jeg foreløbig til gode.

(Kort bemærkning).

**Rahbæk Møller (SF):**

Nu skal jeg forsøge at svare både hr. Baadsgaard og hr. Jørgen Estrup, så det ikke kan misforstås.

Det, som vi fra SF's – og jeg går ud fra også fra Fremskridtspartiets – side ønsker, er, at regeringen optager forhandlinger med kreditforeningerne, så de lever op til det, de faktisk skal ifølge loven, og ikke vender tilbage til de seneste års fuldkommen vilde og u hæmmede kreditgivning. Før den tid var det nemlig også sådan, at selv om man ikke udlånte vildt, var det ikke sådan, at der var visse egne eller visse ejendoms kategorier, der simpelt hen ikke kunne belånes på nogen rimelig vis.

Den tid skulle vi gerne tilbage til, og ministeren skal sætte sig ned med realkreditinstitutterne og sige til dem: Sådant vil vi have det.

Hvis de ikke er til at snakke med og man bliver ved med at have vrøvl, så går ministeren tilbage til Folketinget, og så lovgiver vi og præciserer reglerne, så de ikke kan misforstås.

(Kort bemærkning).

**Jørgen Estrup (RV):**

Med den første del af hr. Rahbæk Møllers indlæg mener jeg ikke der er nogen problemer. Det er præcis det, der ligger i regeringspartierens dagsorden. Vi ønsker og beder boligministeren på regeringens og Folketingets vegne om at tage den nødvendige forhandling med kreditinstitutterne og sikre sig, at der faktisk sker en efterlevelse af realkreditloven. Ja, det er der enighed om.

Dér, hvor vandene skilles, er, hvor hr. Rahbæk Møller snakker om, at hvis de ikke gør det, skal loven ændres, så den ikke kan misforstås.

Loven kan ikke misforstås, og derfor er der ikke noget problem.

Derimod må jeg klart vende mig mod det, fru Kirsten Jacobsen siger tidligere, at man skal sikre sig og vedtage her i Folketinget, at realkreditinstitutterne skal leve op til lovens bestemmelser. Jamen det kunne da være kønt, hvis vi hvert andet øjeblik skulle vedtage, at landets borgere skulle leve op til den lovgivning, vi vedtager herinde i Folketinget. Det kan da ikke være meningen. Selvfølgelig skal de det, og selvfølgelig er det boligministerens pligt at sørge for, at det sker.

**Tredje næstformand (Lilli Gyldenkilde):**

Vi går nu videre i ordførerrækken.

**Pernille Sams (KF):**